

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce (co se nehodí, škrtněte): diplomová

Posudek (co se nehodí, škrtněte): vedoucího

Práci hodnotil(a): PhDr. Martina Kastnerová, Ph.D.

Práci předložil(a): Bc. Nicole Smolíková

Název práce: Intelektuální kruh Philipa Sidneyho (se zaměřením na korespondenční síť, kontinentální vazby a české prostředí)

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Cíl práce autorka v úvodu formuluje následovně: „Tato práce si klade za cíl analyzovat kontinentální kontakty tvořící intelektuální kruh Philipa Sidneyho na základě tematického a geografického členění.“ (s. 2) Takto formulovaný cíl lze považovat za naplněný, byť formulace naznačuje určité limity autorčina postupu (všeobecná deskriptivní analýza). Autorka prostudovala značné množství zdrojů, včetně Sidneyho korespondence, spíše než interpretem je však komentátorem zůstávajícím na povrchu a v úzkém rámci – to ale nesnižuje jistě notné úsilí, které při zpracování tématu vyvinula.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Autorka postupuje promyšleně, oceňuji obsahové rozvržení práce. V úvodu (druhý odstavec) je velmi dobře vystižen důvod popularity Sidneyho děl a analýz jeho evropské cesty. Zároveň je komentován další postup a vysvětlena koncepce práce. Vhodně se zamýšlí propojit obecný výklad s příkladovou částí v rámci každé kapitoly, stejně jako je funkční propojení sekundární a pramenné „základny“. Autorčin postup připomíná „logiku empirické stati“, která však v tomto diskursu místy naráží na své limity (možná až přílišné „hledání důkazů“, stanovování a ověřování hypotéz...). Autorka v úvodu stanovuje čtyři teze, které bude v rámci analýzy Sidneyho korespondence sledovat.

Druhá kapitola se věnuje korespondenci jako komunikačnímu prostředku, třetí fenoménu cestování a kavalírským cestám, čtvrtá intelektuálním kruhům. Líbí se mi funkční propojení práce se sekundárními zdroji s příklady ze Sidneyho korespondence. Obecně se jedná o poctivě odvedenou práci na základě mnohého prostudovaného materiálu, na druhou stranu málokdy autorka proniká za hranice prosté deskripce a komentování. Tomu většinou odpovídá i formulační styl připomínající spíše úřednický jazyk.

V tomto ohledu se autorce lépe daří v dalších částech orientovaných konkrétněji, počínaje kapitolou pátou soustředěnou na osobnost Sidneyho mentora Huberta Langueta. V těchto částech se častěji objevují i přímé citace a překlady Sidneyho korespondence. Autorka pracuje s anglickým překladem korespondence, což i odůvodňuje, pro účely takto orientované diplomové práce to vlastně nevadí. Nicméně její překlady výňatků z dopisů jsou místy amatérské, něco se ztrácí v překladu, něco je neobratně formulováno. Tomu se autorka mohla vyhnout a vystačit si spíše s parafrázemi. Ze sekundárních zdrojů by kapitole jistě pomohlo přihlídnutí k článku Edwarda Berryho (*Hubert Languet and the 'Making of Philip Sidney'*).

Šestá kapitola má představit chronologicko-geografické členění Sidneyho korespondence. Jedná se většinou o stručné biografické medailonky jednotlivých osobností, přínosné snad pro přehlednost rozčlenění, jinak působí spíše encyklopedicky. To začne dávat smysl až při četbě dalších kapitol, které mluví o jednotlivých kontaktech podrobněji (možná by zasloužilo v práci komentovat). Zde i v dalších kapitolách by úroveň analýzy mohlo vylepšit přihlídnutí k Louthanově monografii *The Quest for Compromise. Peacemakers in Counter-Reformation Vienna*.

Trochu překvapivá je také absence zmínky Andrease Duditha, který proti jiným zmiňovaným osobnostem hrál pravděpodobně zajímavější a výraznější úlohu v kontaktu se Sidneyho intelektuálním kruhem. Sedmá kapitola, nábožensko-politické kontakty, by potřebovala zřejmě podrobnější a hlubší kontextuální ukotvení. Na druhou stranu problematika tehdejšího nábožensko-politického dění je velmi komplikovaná a vyžadovala by samostatné rozsáhlejší úsilí. Autorce zčásti pomáhají úvahy Roberta E. Stillmana, a tak se jí daří činit vcelku relevantní závěry ohledně Sidneyho kontaktu s protestantskými a katolickými intelektuály. Poslední část tvoří Sidneyho kontakty z „přírodovědného prostředí“. Vymezení „přírodních věd“ je sice trochu kostrbaté, ale oceňuji, že si je autorka vědoma terminologických nuancí. Zpracování jednotlivých osobností zde (a zčásti i v předchozí kapitole) je někdy disproporční a nejednotné. Např. Cratonovi autorka věnuje dosti rozsáhlou pasáž a (možná až příliš) podrobně popisuje jeho korespondenci se Sidneyem. Clusius je na druhou stranu zmíněn velmi stručně a k dopisům se nepřihlíží. V závěru autorka pěkně a poučeně komentuje a hodnotí teze, které jako klíčové formulovala v úvodu. Jen snad v případě třetí teze by bylo vhodné určité rozvedení a pečlivější zvážení (de facto se uvádí jen, že Sidney byl v kontaktu jak s katolíky, tak protestantsky orientovanými osobnostmi. Co to ale znamená, proč, a co z toho plyne?).

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Práce má jasnou vizi a přehlednou strukturu. Formulační úroveň je dobrá, byť (jak bylo zmíněno) občas autorka inklinuje ke kostrbatým vyjádřením, někdy dokonce připomínajícím úředničtinu či turistického průvodce (např. „rekreační návštěva Paříže“, s. 44). Některé formulace nejsou zcela obratné či přesné (např. „jakou roli hrály v životě mladého aristokrata intelektuální *sítě získané na cestách*“, s. 5). Styl vyjadřování vede občas i k pochybením stylistickým – chyby ve větné stavbě atd. (např. „kulturou 16. stoletím“, s. 2, „Hlavním záměr budu“, s. 12, „znám jako obchodním centrum“, s. 28). Místy (ale ne zásadně často) se objevují překlepy (např. s. 41) či gramatické chyby (interpunkce, ale i hůře „dysciplin“, s. 57). Spíše úsměvným tvarem je vícekrát se objevující „Sidneyhova“. Celkově by bylo potřeba důsledněji dbát na (jednotné) skloňování jmen a psaní vlastních jmen. Práci by jistě vylepšila důslednější jazyková korektura.

Oceňuji velké množství zdrojů, které autorka prostudovala, obzvláště s ohledem na fakt, že pracuje s pramennými i sekundárními zdroji, které jsou převážně v angličtině. Velmi široký záběr koncepce autorce práci neulehčil, zároveň ji místy dostává do situace, kdy v některých pasážích klíčové zdroje chybí (zmíněno již výše, popř. také Smolkovy práce k Tadeáši Hájkovi). To bychom se však spíše dostávali na úroveň vyššího typu kvalifikační práce. Se zdroji autorka pracuje korektně. V opakovaných odkazech by bylo vhodné užívat „tamtéž“. U odkazů na elektronické zdroje je potřeba uvádět datum citace. Ne vždy se důsledně odkazuje na Sidneyho korespondenci, obzvláště v pasážích, které ji jen parafrázuji. Na s. 14 parafrázi autorka uvádí „dle Rogera Kuina“, v odkazu ale zmiňuje Almásiho (můžete vysvětlit?).

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Autorka měla nelehký úkol a postavila se k němu zodpovědně: prostudovala velké množství zdrojů, zvolila vhodnou výkladovou koncepci a snažila se nezůstat jen u deskriptivní roviny (diskutovaly jsme již v průběhu zpracovávání práce). Téma Sidneyho kontaktů je nesmírně široké a vyžaduje erudici, jíž není možné získat během času, který je na vytvoření diplomové práce určen. Jakkoli tedy výše uvádím některé připomínky k dílčím částem práce, oceňuji, jak si autorka se složitostí úkolu poradila. Motivací připomínek je spíše určité postesknutí, že potenciálu nebylo využito plně.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

V páté kapitole na s. 25 zmiňujete odraz mentorského vztahu mezi Languetem a Sidneyem v Sidneyho *Arkádii*. Může prosím více rozvést?

V sedmé kapitole na s. 41 říkáte, že v Sidneyho *Obraně básnictví* lze nalézt odkaz na jeho návštěvu Uher. Můžete prosím specifikovat?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

velmi dobře

Datum: 15. 5. 2022

Podpis: